RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (11.4.2021 – 18.4.2021)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez média, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 12.4.2021	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli féria	na úmysel kňaza	BPZ pre Martu (Lokca)
UTOROK 13.4.2021	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** BPZ pre Stanislava a Ivetu (30 r. manž.)	+ Mária, Juraj, Mária a Žofia
STREDA 14.4.2021	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Michal Hurák (30. deň)	na úmysel kňaza
ŠTVRTOK 15.4.2021	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + František a Ema Tomčík	BPZ pre rod. Krivačkovú
PIATOK 16.4.2021	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00 omša - vysielaná** + Ignác, Mária a Augustín	+ Ferdinand Baľák a rodičia
SOBOTA 17.4.2021	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria	+ Jozef a Mária Tomčík	+ Rudolf Lipničan (Lokca)
NEDEĽA 18.4.2021	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**9:00 omša - vysielaná** za ľud farnosti **13:00 pobožnosť – vysiel.**	BPZ pre členov ruže B. milosrdenstva (Lokca)

1. **Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
2. Z farského kostola **vysielame cez internet sv. omše**. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti**.
3. **Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
4. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
5. Kto by potreboval prijať **sviatosť zmierenia**, nech sa **skontaktuje** telefonicky, mailom alebo cez facebook.
6. Kostoly **na súkromnú modlitbu** budú otvorené**:**
   - **Lokca:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok, štvrtok a piatok 16:00 – 17:00
   - **Ťapešovo:** nedeľa 13:30 – 15:00; utorok a piatok 16:00 – 17:00
7. Presné znenie vyhlášky o súkromnej modlitbe v kostole a individuálnej pastoračnej službe nájdete na webstránke farnosti.
8. **Dnes** poobede bude o 13:00 hod **vysielaná** pobožnosť.
9. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem v Teba*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba, alebo za duše v očistci.**

10. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1 590,- €.** PBZ.
11. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1 500,- €.** PBZ.
12. **Dnes** 11.4. napoludnie **sa na 10 minút rozoznejú zvony** katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriacich pozvali k modlitbe **za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie a rovnako aj za pozostalých**.
13. Na webstránke nájdete **ďakovný list** za spolu účasť pri koledovaní Dobrej noviny.
14. Chceme **poďakovať** všetkým, ktorí prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínala noc. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil

scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha“. (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia.

Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

KORUNKA K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

V septembri 1935 Pán Ježiš naučil svoju snúbenicu korunku k Božiemu milosrdenstvu. 13. septembra – v piatok večer, keď bola vo svojej cele, uvidela anjela, vykonávateľa Božieho hnevu, so zmenenou tvárou, vo svetlom odeve, ktorý mal trestať zem. Faustína sa pokúsila zadržať ho, no jej modlitba bola, bohužiaľ, neúčinná. No keď uvidela Najsvätejšiu Trojicu a pocítila v sebe moc Ježišovej milosti, začala pokorne prosiť Boha za svet s takou vnútornou silou, s akou sa ešte nikdy nemodlila. Keď sa modlila slovami vychádzajúcimi z Božej moci, postrehla, že anjel sa stal bezmocným a nemohol vykonať trest.

Na druhý deň ráno Faustína vnútorne počula Ježišov príkaz, aby sa pri príchode do kaplnky vždy modlila slovami, ktoré ju predošlí deň naučil. Keď splnila tento príkaz Spasiteľa, počula apoštolka Božieho milosrdenstva jeho slová, ktorými opísal tú modlitbu ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. Vykupiteľ prikázal sestre modliť sa ju deväť dní na obyčajnom ruženci.

V septembri 1936 Ježiš po prvý raz spojil odriekanie korunky s prísľubom večnej spásy adresovaným nielen Faustíne, ale všetkým, ktorí sa modlia túto korunku. Nasledujúci mesiac Ježiš opäť vyslovil prísľub, že všetkých, ktorí sa budú modliť korunku obklopí jeho milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti. 9. decembra 1936 Kristus prikázal Faustíne, aby sa pred sviatkom Božieho milosrdenstva modlila deviatnik pozostávajúci z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Spasiteľ sľúbil, že cez tento deviatnik udelí ľuďom všetky milosti.

O tri dni neskôr počas liečenia v Pradniku sestra dostala od Ježiša príkaz, aby sa modlila korunku pri zomierajúcej. Keď poslúchla jeho vôľu a začala sa s veľkou vrúcnosťou modliť túto modlitbu, nestihla sa ani pomodliť celú korunku, a chorá už zomrela so zvláštnym pokojom. Keď sa svätica vrátila do svojej izby,

začula vo svojom vnútri slová Boha Otca, ktorý sľúbil, že každému zomierajúcemu, ktorý sa bude modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, alebo tomu, pri lôžku ktorého sa ju budú modliť iní, sa v hodine smrti dostane osobitného milosrdenstva.

22. mája 1937, keď bolo veľké sucho a Faustína videla rastliny prahnúce po vode, predsavzala si modliť sa korunku tak dlho, kým Boh nezošle dážď. Modlila sa nepretržite tri hodiny na tento úmysel a naskutku – k večeru sa nebo pokrylo mrakmi a na zem padal hustý dážď. Ježiš tak dal svojej tajomníčke najavo, že touto modlitbou sa dá vyprosiť všetko.

Vo februári 1938 Ježiš prikázal Faustíne, aby sa modlila korunku za istého zomierajúceho hriešnika. Len čo sa ju začala modliť, uvidela jeho anjela strážcu, ktorý bol veľmi smutný z biedy tejto duše. Čakalo na ňu už veľa zlých duchov. No počas modlitby korunky sa ukázal Ježiš, z jeho srdca vyšli prúdy milosrdenstva, zaplavili zomierajúceho hriešnika a on spokojne poslednýkrát vydýchol. Faustína vtedy pochopila, aké veľmi dôležité je modliť sa pri zomierajúcich korunku ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev.

Raz v máji 1938 zobudila sestru Faustínu strašná búrka. Len čo sa začala modliť, aby živel nespôsobil nijaké škody, začula príkaz modliť sa korunku a búrka sa skončí. Nestihla modlitbu dokončiť a búrka sa už utíšila. Zároveň počula prísľub, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Formulky

Korunka k Božiemu milosrdenstvu je zaujímavá svojou podobnosťou s modlitbou, ktorú anjel odovzdal deťom vizionárom vo Fatime v roku 1916. Jej obsah je takýto: „Najsvätejšia trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, hlboko sa ti klaniam a obetujem ti predrahé telo, krv, dušu a božstvo Ježiša Krista prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta na odprosenie za všetky potupy, svätokrádeže a nevšímavosti, ktorými ho ľudia urážajú. Skrze nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho srdca a Nepoškvrneného srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie biednych hriešnikov.“

K fatimským zjaveniam zaujala Cirkev postoj. V roku 1930 biskup Leira uznal ich nadprirodzený pôvod a dodatočne ich potvrdili aj pápeži – počnúc Piom XII. až po Jána Pavla II.

Prisľúbenia

S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné prisľúbenie a štyri osobitné. Všeobecné prisľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 a zopakoval ho 28. januára 1938 slovami : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.“ V máji 1938 Spasiteľ tento prísľub doplnil, keď vysvetlil, že korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou. Ježiš je pripravený dať „Všetko“, čo v spomenutom kontexte znamená aj spasiteľné milosti, aj časné dobrodenia pre spoločenstvo i pre jednotlivcov. Potvrdenie všeobecného prisľúbenia nájdeme aj v skorších zjaveniach z novembra 1936: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote...“, „Ó, aké veľké milosti udelím dušiam, ktoré sa budú modliť túto korunku. Vzrušia sa hlbiny môjho milosrdenstva voči tým, ktorí odriekajú túto korunku.“

zdroj: boziemilosrdenstvo. sk

„POKOJ VÁM!“

Aké úžasné gesto voči apoštolom dnes urobil Ježiš. Namiesto opovrhnutia, výčitiek a sklamania z toho, že ho zo strachu opustili a zradili, príde medzi nich so želaním pokoja! A to nie je všetko. Dáva im Ducha Svätého a ustanovuje ich za svojich zástupcov tu na zemi. To je úžasné! Ježiš zažil od tých najbližších zradu: všetci ho opustili, až na Jána, a ukryli sa za zamknutými dverami, vyčkávajúc, čo bude ďalej.

Ježiš ich však prekvapuje láskavým prístupom a prináša im pokoj. Jednému z nich, Tomášovi, ktorý išiel „preskúmať“ situáciu, ktorá vládla vonku, sa tento Ježišov príchod nezdal dôveryhodný. Má podmienky. Ak budú splnené, uverí. Človek si kladie podmienky a Ježiš, Boh, ich vo svojom veľkom milosrdenstve spĺňa. Dnes je Nedeľa Božieho milosrdenstva. Ježiš mi ukazuje na postoji voči Tomášovi, ako sa mám aj ja snažiť byť milosrdný voči všetkým ľuďom, s ktorými bývam, žijem, cestujem, pracujem, študujem, susedím, nakupujem, liečim sa…

Pane, prežiar každý kúsok môjho srdca svojou láskou a svojím milosrdenstvom.

zdroj: zamyslenia+